

Skibberup Næsse-Kirke. Han havde fra Fortiden bevaret en særlig Kærlighed til dette ensomme Sted med dets fri Udsigt over Fjorden, og med den dybe, højtidsfulde Stilhed, der kun gennembrødes af de vilde Skrig fra Maagerne ude over Stranden.

Først efter over en Times Kørsel naaede Toget op til Kirken. Kisten blev taget af Vognen og af seks unge Bønder, tre fra Vejlby, tre fra Skibberup, baaret ind paa Kirkegaarden. Foran gik en Flok halvvoksne Piger og strøede Gran og Mos, og bag efter fulgte den øvrige Skare under Afsyngelsen af en Salme.

I dette Øjeblik fo'r det som en Løbeild gennem Følget, at Væver Hansen var kommen til Stede. Hviskende Spørgsmaal og Svar gik fra Mund til Mund, og endnu før Kisten var sænket i Jorden, vidste alle, at „det umulige“ virkelig var sket, at Grundlovsbruddet var fuldbyrdet, Rigsdagen hjemsendt, og at Regeringen af egen Magtfuldkommenhed udstedte Love og indkrævede Skat.

Der blev ikke megen Opmærksomhed tilovers for den lille Tale, hvori Emanuel — under uafbrudt Kamp med Graaden — tog Afsked med sin Søn og takkede ham for de seks Aar, hvori de havde „levet sammen i lykkeligt Kammeratskab“; og næppe